

ZUDOR JÁNOS

Blues*Fekete Emókének*

*Arra gondoltam, sőt,
megéltem, megijedtem,
(te drága, kis nő)
feketén ünnepel a szívem,
(feketén ünnepel,
feketén felizzik),*

*feketén énekel.
Arany kis nőm, feketén,
(ki fejteget rejtélyeket,
és kibomlik, aranyszobra
a réten elhempereg)*

*a mezőn csomóban kecskeszar,
blues neked, te szomorúm,
elhempereg a kecskeszarban,
felnyögök, ezer penész,
gödörben fürdök, százezer
évesen, megfulladok,*

*nyisd ki a zárat, az ajtókat
magad előtt, megfulladok,
a rejtett szalon tikkadt titka –
te drága nő, te drága kém,
(szívem tikkadt titkait
értelmezed)
kezed kinyílik,*

*százezer lakat billeg,
százezer fekete billog,
megfeketült színezüstből – —*

*(Nyisd ki, rózsám, kapudat,
hadd kerüljem váradat)
kiéhezett galambom – — —*

Redundancia

Emökének

*A lusta égen bárányszőnyegek lógnak.
Kicsordul tejük, lógnak az árnyékaik,
millió árnyalak... A rusnya ég
felhőkkel leönti, tejjel,
látod, Emő, ide látszik.*

*Te hol vagy, melyik évezredben,
hogyan ide látszol? Ide látszol
a jövőből... Fehér az ég, nem
fekete, fölghősödik, már fekete,
kieresztett a gumimatrac-ég,*

*derékba tört. Sőhajtók, szerelmem,
szárnyaszegett madár, repülnék,
mint egy köszörűkő, hallod, hogy
botladozom? Mint döglött döglégy...
Én, fekete kísértet! Hallasz?!*

*Csattogok neked egy szonátát,
csak másszak le a falvédőről, én,
a lila döglégy, (szerelmem) párolog a
föld a gőzben eső után, (micsoda szoná-
ta lett, ocsmány szonáta) a Nap búsan kering.*

A félőrült tanár balladája

*Szigorú fehér a téli hótakaró,
mint egy megőszült és megőrült tanár...
Agyba-főbe rugdosta a tanítványait,
„jaj de jó ilyen hülyén halni meg”,
mogorva lett, morogva, mogorva...
Szó, szó, szó, szó, szó, szó,
a félőrült tanár haján megkövült a hó...*

Diszkrimináció

Etának

*Jaj, a diszkrimináció
sötétben járkáló lasszó,
sötétagyú, hosszú hajó,
(gnóm-biciklikkel hajtható),*

*színezüstszarany, nyújtható,
(holdfényben ázó kapu)
Táti, hogy az hogy folyik!
(A szóval is jóllakik...)*

*Mire üvöltesz, már késő,
(eredben torz, kopott véső),
lakatlan sziget végtelenben,*

*ködös koporsó – védtelenben,
terror, ami nyugtató,
ragozatlan, pucér szótő...*

Új náció, gerezdben cső...

Egy fekete körön

*Táncolok,
belül e körön,
mások kinevetnek...*

*Elégedett vagyok,
nevetek,
szabad körön,
független vagyok.*

*Egyedül
a világon...*

*(Egyedül sírok,
a fekete égen.)*